

[Inger Stilling Pedersen]

vi åbent og fordomsfrit går ind i diskussionerne og så i øvrigt tager formålsparagraffen med ind, når vi ser på de enkelte paragraffer, og siger: Hvordan lever vi op til den?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 61, fru Ebba Strange, har ordet.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal takke for debatten om SF's lovforslag. Det var heller ikke min plan, at vi skulle have en debat, der i længde kunne måle sig med den, vi havde i oktober, fordi mange af tingene jo blev sagt ved den lejlighed.

Men jeg skal sige her, at jeg er glad for den tilslutning, der har været først og fremmest fra Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti til nogle af de spørgsmål, som vi rejser i SF's forslag, og som gør SF's forslag mere konkret, når det drejer sig om, hvilke forholdsregler vi mener der bør tages for at sikre formålsparagrafferne.

Jeg synes selv, at det er interessant og vigtigt, som også hr. Helge Adam Møller var inde på, at formålsparagrafferne næsten er ens. Der er det dér lille ord i § 2, som mangler i justitsministerens forslag, som vi havde debatten om allerede sidste gang, nemlig »sundhedsmæssige«. Men ellers er det rigtig, at formålsparagrafferne er ens. Det er naturligvis også baggrunden for, at SF har fremsat et selvstændigt forslag: Vi synes ikke, at der i justitsministerens forslag er garanti nok for, at disse udmærkede, gode formål kan blive nået.

Jeg skal så sige til justitsministeren, at der selvfølgelig er en mening med, at vi foreslår det såkaldte Dyreværnsråd. Det hænger sammen med, at der sker meget inden for forskningen på dette område, der sker meget i det internationale samarbejde. Men justitsministeren foreslår altså, at alle detaljerne overlades det til ministeren selv at lave cirkulærer og bekendtgørelser om, og så siger ministeren – for dette med Dyreværnsrådet var en af de ting, justitsministeren opholdt sig ved i sine bemærkninger til SF's forslag – at hans mening er, at det er Folketinget og ministeren, der skal have ansvaret.

Jeg er enig i, at det er ministeren, der har ansvaret, når ministeren foreslår en rammelov med så vidtgående beføjelser, og at det naturligvis i anden række er Folketinget. Men det er

svært for Folketinget at påtage sig sådan et ansvar, når det, vi vedtager, er en rammelov, der ser ud som denne her, for det forudsætter, at vi nøje følger alle de bekendtgørelser og cirkulærer, som justitsministeren udsender – og det gør vi ikke. Det har vi ingen baggrund for at gøre. Derfor vil vores ansvar, hvis det bliver justitsministerens forslag, der bliver vedtaget, jo være lidt tilfældigt. Det vil blive noget med, hvad vi hører om, og hvad vi lægger mærke til i debatten, og er her et område, hvor vi skal skride ind, eller hvordan er nu det?

Derfor gik vi aktivt ind i arbejdet fra SF's side og sagde: Nej, vi vil have noget, der er mere konkret. Vi vil have noget, der mere konkret påpeger, hvordan vi kan leve op til de udmærkede ting, der står i formålsparagraffen.

Når der står, at det skal sikres – det står i § 3 i begge forslagene – »... at dyrene har den fornødne bevægelsesfrihed, også under optagelse af foder og drikke og ved hvile«, så skal det sikres, og så skal det sikres i loven. Og det er det, vi har prøvet at gøre, specielt når det drejer sig om landbrugets dyr.

Jeg kender selvfølgelig godt hele debatten om forholdet mellem dansk landbrugs konkurrenceevne og dyrenes velfærd, men det, vi sidder med, er altså en dyreværnslov, og det er vores indtryk i SF, at justitsministeren har ladet sig lede for meget – jeg vil ikke engang sige af dansk landbrug, for jeg er meget enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at kommer man ud på landet, så er der faktisk stor forskel på, hvordan dyrene har det. Og jeg kan også sige til dem, der har snakket om æglægningsbure, at jeg da også har været ude at se en stor hønsfarm, hvor folkene på farmen lever af de høns, der går rundt dér uden at være i bure.

Vi har sikkert alle sammen set – det vil jeg da tro, hvis vi interesserer os lidt for disse ting – gårde, hvor køerne får lejlighed til at bevæge sig frit, hvor grisene og søerne får lejlighed til at bevæge sig mellem hinanden og ikke står bundne, hvor køerne kommer på græs og alle de ting dér, som vi godt ved, og som står i begge formålsparagrafferne: sådan bør dyr have det. Og de bønder klarer sig.

Jeg kender da også godt de store organisationers protester, jeg kender også enkelte landmænds protester. Det er jo ikke bare venlige breve, man får fra landmænd, når man fremsætter et forslag til dyreværnslov som det, vi her